

РЕШЕНИЕ

№ 2433

гр. София, 10.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 34 състав,
в публично заседание на 28.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **6413** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 156 и следващите от ДОПК, във връзка с чл. 107, ал. 4 от ДОПК и с чл. 4, ал. 1 от ЗМДТ.

Образувано е по жалба „ИБХ Метал Кастинг“ АД, представлявано от Б. Д. – изпълнителен директор, чрез адв. В. В. срещу АУЗ по чл. 107, ал. 3 от ДОПК с № ДНД20-ТД26-138/21.12.2020 г., издаден от А. Й. Х., на длъжност старши инспектор в отдел „ОП“ – Н./В. на Столична община, потвърден с решение № СФД21-РД-28-62/04.03.2021 г. на директор на Дирекция „ОП“ на Столична община. В жалбата се изразява несъгласие по отношение на направените констатации в оспорения акт. Навеждат се доводи, че непрецизно било изведено основанието за издаването му. Излагат се съображения, че в процесния случай са налице всички фактически и правни основания за определяне размера на ТБО за 2020 г. по реда на чл. 22, т. 1 от Наредбата - според количеството на битовите отпадъци съобразно вида и броя на съдовете за съхраняването им и честотата на сметоизвозване, а не в промили въз основа на отчетната стойност на имотите по отношение на всеки един от обектите, представляващи земя с идентификатор 68134.1379.2040, битова сграда, с идентификатор 68134.1379.2040.4 и сграда с наименование Леярен цех, с идентификатор 68134.1379.2040.5. Моли, съдът да постанови решение, с което да се отмените обжалвания Акт за установяване на задължения с № ДНД20-ТД26-138/5/21.12.2020 г., като незаконосъобразен и да се реши спора по същество, съгласно чл. 22, т. 1 от НОАМТЦУСО.

В съдебно заседание жалбоподателят, не се представлява. Процесуалният му представител адв. В. В., моли за отмяна на обжалвания административен акт и присъждане на разноски в писмените бележки.

Ответникът, Директор на дирекция „ОП“ към СО, чрез процесуален представител юрк. В. оспорва жалбата, като счита същата за неоснователна.

Административен съд София-град, като обсъди оплакванията в жалбата, писмените доказателства по преписката, доводите и становищата на страните, и при направената служебна проверка за законосъобразност на акта съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК, приема следното:

Обект на производството са публичните общински вземания на задълженото лице „ИХБ МЕТАЛ КАСТИНГС“ АД [ЕИК] за данък върху недвижими имоти и такса битови отпадъци за периода -2020г. Предмет на производство са 3/ три /бр. недвижими имоти:

-имот с партиден №7204F124347, представляващ земя с площ 28222.00 кв.м, находящ се в [населено място], район Н., [улица].

-имот с партиден №7204F124348, представляващ сграда/битова/ с площ 2310.00 кв.м, находящ се в [населено място], район Н., [улица].

-имот с партиден №7204F124349, представляващ сграда/леарен цех/ с площ 9915.00 кв.м, находящ се в [населено място], район Н., [улица].

С Акт за установяване на задължения по декларация (АУЗД) по чл. 107, ал. 3 от ДОПК №ДНД20-ТД26-138/5/21.12.2020г. на отдел „Общински приходи - Н. / В.“, Дирекция „Общински приходи“ към Направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община, са установени публични общински задължения (местен бюджет) на „ИХБ Метал Кастингс“ АД за данък недвижими имоти (ДНИ) и такса битови отпадъци (ТБО) за притежавани от дружеството три недвижими имоти, както следва: 1. Земя с площ 28222 кв.м., находяща се в [населено място], район „Н.“, [улица], Партида № 7204F124347 в СО-ОП, период 01.01.2020г. до 31.12.2020г. 2. Сграда - Битова с площ 2310 кв.м., находяща се в [населено място], район „Н.“, [улица], Партида №7204F12 4348 в СО-ОП, период 01.01.2020г. до 31.12.2020г. 3. Сграда - Леярен цех с площ 9915 кв.м., в [населено място], район „Н.“, [улица], Партида № 7204F124349 в СО-ОП, период 01.01.2020г. до 31.12.2020г.

За установяване на обективната истина по делото и проверка на спорните обстоятелства, съдът по искане на жалбоподателя е допуснал съдебно-счетоводна експертиза. Експертизата е извършена на база документите по делото. Заключение е прието в о.с.з на 28.03.2023г. и не е оспорено от страните.

Жалбата, по която е образувано настоящото съдебно производство, е депозирана на 06.01.2021г. от „ИХБ Метал Кастингс“ АД, представлявано от Б. Д. – изпълнителен директор, в която изрично се сочи, че се иска отмяна на Акт за установяване на задължения по ДНД20-ТД26-138/5/21.12.2020г., потвърден с Решение

СФД21-РД28-62/04.03.2021г.на Директора на Дирекция „Общински приходи“ на СО.

При така установената фактическа обстановка се налагат следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима за разглеждане.

Разгледана по същество е неоснователна.

Предмет на производството по настоящото дело е акт за установяване на задължения по № ДНД20 - ТД26 -138/5/21.12.2020 г.Съгласно чл.9б от ЗМДТ,установяването на местните такси по този закон се извършва по реда на чл.4, ал.1-5.Обжалването на свързаните с тях актове се извършва по същия ред.Член 4, ал.1 от ЗМДТ от своя страна предвижда установяването да се извършва от служители на общинската администрация по реда на ДОПК. Според чл.4, ал.5 от ЗМДТ, Кметът на общината упражнява правомощията на решаващ орган по чл.152, ал.2 от ДОПК, а ръководителят на звеното за местни приходи в съответната община – на териториален директор на Националната агенция за приходите. В приложимата норма на чл.107, ал.4 от ДОПК,относитима към случаите на установяване размер на задължение въз основа на подадена от задълженото лице декларация, актът за установяването може да се обжалва в 14-дневен срок от получаването му пред директора на териториалната дирекция. На основание чл.156, ал.1, във връзка с чл.144, ал.1 от ДОПК, актът за установяване на задължението, издаван от орган по приходите, в частта, която не е отменена с решението по чл.155, може да се обжалва чрез решаващия орган пред административния съд по местонахождението му в 14-дневен срок от получаването на решението, като съгласно чл.156, ал.4 от ДОПК, непроизнасянето на решаващия орган в срока по чл.155, ал.1 се смята за потвърждение на ревизионния акт в обжалваната част. В обобщение на цитираните разпоредби следва да се посочи, че с оглед нормата на чл.107, ал.4 от ДОПК, във връзка с чл.144, ал.1 от ДОПК, актът за установяване на задължение по декларация (АУЗД) може да се обжалва в 14-дневен срок от получаването му пред директора на териториалната дирекция, каквито функции според чл.4, ал.5 от ЗМДТ изпълнява ръководителят на звеното за местни приходи в съответната община,като с неговото произнасяне приключва производството по обжалване на АУЗД по административен ред.От този момент за задълженото лице възниква правото да обжалва акта по съдебен ред при условията на чл.156 от ДОПК.

Съгласно посоченото в процесния АУЗД същият е издаден от А. Й. Х. на длъжност старши инспектор в отдел „ОП - Н./В.“ в качеството ѝ на орган по приходите при СО, съгласно посочена заповед на Кмета на общината №РД-09-1394/05.12.2018г.С оглед приложеното по делото доказателство /л.64/ съдът намира, че обжалваният АУЗД е издаден от оправомощен орган по приходите по см. на чл.7, ал.1, т.4 от ЗНАП и ЗМДТ.Спазен е и задължителният административен контрол пред горестоящия орган – Директора на Д“ОП“ при СО, като именно той е издател на решението,с което се потвърждава акта на органа по приходите, издаден на осн. чл.107 от ДОПК.Оспорващият не твърди да има допуснати съществени процесуални нарушения и такива на изискванията за форма и съдържание, а и съдът при извършения от него служебен контрол, не установява такива.АУЗД и потвърждаващото го решение на горестоящия орган са постановени в задължителната писмена форма,съдържат всички

реквизити на едно властническо волеизявление, вкл. конкретни фактически обстоятелства, на които органът дава и конкретна правна обосновка.

Относно материалната законосъобразност, съдът намира следното:

Спорен е въпросът между страните правилно ли е приложен ЗМДТ и НОАМТЦУПСО с оглед депозираната от дружеството декларацията по чл. 23, ал. 1 от НОАМТЦУПСО, вх. № СФИ19-ТД26-5235/26.11.2019г.

По правото :

Таксата за битови отпадъци (ТБО) на нежилищните имоти на предприятията се определя пропорционално в промили (%) на база отчетната стойност на имота, съгласно чл. 67, ал. 2 ЗМДТ и чл. 26, ал. 1 от НОАМТ ЦУПСО. Таксата за битови отпадъци (ТБО) се заплаща за услуги по събирането, извозването и обезвреждането в депа или други съоръжения на битовите отпадъци, както и за поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места. Определя се в годишен размер с решение на общинския съвет (чл. 62, 66, ал. 1 от ЗМДТ). За недвижими (нежилищни) имоти на предприятия, таксата за битови отпадъци (ТБО) се определя: 1.) според количеството на битовите отпадъци, съобразно вида и броя на съдовете за съхраняването им и честотата на сметоизвозването им 2.) чрез пряко договаряне и 3.) пропорционално в промили (чл. 22 т.т. от 1 до 3 от НОАМТЦУПСО). С Решение на Столичен общински съвет (СОС) е определен размер на такса битови отпадъци (ТБО) за съответната година по Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община (НОАМТЦУПСО), в т.ч. раздел II: По чл. 23 - За нежилищни имоти на предприятия, според количеството битови отпадъци, съобразно вида и броя на съдовете за съхраняването им и честотата на сметоизвозване. По ал. 3 - Размер на ТБО на един съд за една година за всеки район на СО в лева, при честота на сметоизвозване един път седмично в зависимост от вида и обема на съда, съгласно Приложение № Б, като цена за услугата по сметосъбиране и сметоизвозване (СС) и обезвреждане в депа или други съоръжения на битовите отпадъци (ОДДСБО). По ал. 4 - Освен таксата по ал. 3, се заплаща и такса за услугата по поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване (ПЧТОП) в размер, пропорционален в промили на отчетната стойност на имотите. По чл. 26 - За нежилищни имоти на предприятия -10 % върху отчетната стойност на имотите с разпределение, както следва: 1. за сметосъбиране и сметоизвозване на битовите отпадъци. 2. за обезвреждане в депа или други съоръжения на битовите отпадъци. 3. за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване.

В АУЗД № Д. 20-ТД26-138/5/21.12.2020г. задължението за ТБО на „ИХБ Метал Кастинг“ АД за 2020г. е определено, като следва: по отношение на имот с партиден № 7204F124347, представляващ „Земя“ и имот с партиден № 7204F124348, представляващ Сграда Битова, при изчислението е приложен чл. 26 НОАМТЦУПСО, а по отношение на имот с партиден № 7204F124349, представляващ Сграда - Леярен цех, при изчислението е приложен чл. 23, ал. 3 и ал. 4 от

НОАМТЦУПСО.

В Жалбата на „ИХБ Метал Кастингс“ АД се акцентира върху обстоятелствата, че и трите обекта (земя и сгради) включени в имота, се намират на един и същ административен адрес; първият от обектите е кадастрален идентификатор 68134.1379.2040 представлява земя; другите два обекта са сгради, които се намират в границите на поземления имот-земя са с кадастрални идентификатори 68134.1379.2040.4 и 68134.1379.2040.5., като двете сгради са построени при свързано застрояване на строежите и между тях съществува вътрешна връзка.

От данните по делото се установява, че за предходната 2019г., партидата за трите обекта е била една с №7204F114150 и с Декларация по чл. 23, ал. 1 от НОАМТЦУПСО е бил заявен 1 брой съд за събиране на битови отпадъци, който да обслужва трите обекта.

От приложените по делото доказателства „ИХБ Метал Кастингс“ АД, /л.93/за 2020г. е подало декларацията по чл.23, ал.1 от НОАМТЦУПСО, вх.№СФИ19-ТД26-5235/26.11.2019г., която се отнася само за имот с партиден № 7204F124349, Леярен цех, [населено място], район „Н.“, [улица].

Другите обекти земя и битова сграда (които са с отделни партии), в нея не се сочат. По отношение на тях, Декларации по чл. 23, ал. 1 от НОАМТЦУП на СО, не се намират по делото и жалбоподателят не твърди, че е депозирал такива в СО. Съгласно чл.107, ал.1 от ДОПК органът по приходите установява размера на дължимия данък въз основа на подадена от задълженото лице декларация. В случая се касае за декларация по чл. 23, ал. 1 от НОАМТЦУП СО за имот с партиден № 7204F124349.

С оглед събраните доказателства по делото съдът приема, че правилно е приложен ЗМДТ и НОАМТЦУП от органите по приходите при СО т.к. се касае за различни имоти по различни партии, деклариращи по реда на чл.14 от ЗМДТ от дружеството-жалбоподател. В предвиденият срок по чл.23 ал.1 от НОАМТЦУП жалбоподателят е могъл да попълни декларации и за другите имоти по кои ред предпочита да бъде определена ТБО за 2020г., но видно от доказателствата по делото, не е предприел такива действия. Като краен правен извод настоящият състав счита, че АУЗД е законосъобразен и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена изцяло.

Предвид изхода на спора и на основание чл.161, ал.1 от ДОПК, искането на ответната страна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът намира за основателно. Възнаграждението следва да бъде определено по реда на чл.8, ал.1, вр.чл.7 ал.2 т.4 от Наредба № 1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, съобразно обжалвания материален интерес, за сумата в размер на 3216,51лв., представляваща направени по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Водим от гореизложеното и на основание чл.160, ал.1 от ДОПК, съдът

РЕШИ:

Отхвърля жалбата на „ИБХ Метал Кастинг“ АД,ЕИК:130510451,представлявано от Б. Д.–изпълнителен директор,чрез адв.В.В. срещу АУЗ по чл. 107, ал. 3 от ДОПК с №ДНД20-ТД26-138/21.12.2020г.,издаден от А. Й. Х.,на длъжност старши инспектор в отдел „ОП“ – Н./В. на Столична община потвърден с решение № СФД21–РД–28-62/04.03.2021г. на директор на Дирекция „ОП“ на Столична община.

ОСЪЖДА „ИБХ Метал Кастинг“ АД,ЕИК:130510451,представлявано от Б. Д.–изпълнителен директор да заплати на Столична община,разноски по делото в размер на 3216,51лв./три хиляди двеста и шестнадесет лева и петдесет и една стотинки/лева.

Решението може да се обжалва пред ВАС в 14-дневен срок от съобщението на страните.

съдия: